

Végre kincset leltem: házi boldogságot

(Arany János: Válasz Petőfinek)

200

1.

Zavarva lelkem, mint a bomlott cimbalom;
Örül a szívem és mégis sajog belé...

(Arany János: Válasz Petőfinek)

200

2.

Apját, anyját jól ismerem,
Megmondanám, de nem merem.

(Arany János: A varró leányok)

200

3.

Méla mind a kettő, mintha gondolkoznék.

(Arany János: A szegény jobbágy)

200

4.

Tegnap már mintha írni kezdenék,
Egészen a tollrágásig menék.

(Arany János: Petőfihez)

200

5.

Garázda nép mi nem vagyunk,
Megkövetem csak mulatunk.

(Arany János: Falusi mulatság)

200

6.

Nem tanyáz ám ott egér, hol
Üres minden kamra.

(Arany János: A tudós macskája)

200

7.

Szülőanyám, te szép Magyarország,
Hogyne lennék holtig igaz hozzád!

(Arany János: Nemzetőr-dal)

200

8.

Egy életünk egy halálunk:
Jaj nekik, ha mi kiállunk!

(Arany János: Egy életünk egy halálunk)

200

9.

A zászlót, a zászlót ne hagyjátok!

(Arany János: Az örökség)

200

10.

Ha minket elfú az idők zivatarja:
Nem lesz az istennek soha több magyarja.

(Arany János: Az örökség)

200

11.

Ott van a reménység, s örök rettegéssel
Futja versenyét a kétségbeeséssel.

(Arany János: Álom-való)

200

12.

Csak az boldog, aki küzd.

(Arany János: Április 14-én)

200

13.

Zárt üvegházban tengődve
A szabadság nem tenyész.

(Arany János: Április 14-én)

200

14.

Hiba van a kréta körül:
Egyet felír, kettőt törül.

(Arany János: A betyár)

200

15.

Itt ülök, az órák hosszú voltát mérvén...

(Arany János: Névnapi gondolatok)

200

16.

Boldogtalan, aki nem bír egy baráttal.

(Arany János: Névnapi gondolatok)

200

17.

Mert szegénynek drága kincs a hit.
Túrni és remélni megtanít.

(Arany János: Fiamnak)

200

18.

A ritmus oly láthatlan valami,
Mit inkább érzeni, mint hallani.

(Arany János: Vojtina levelei öccséhez)

200

19.

Mintha lába kelne valamennyi rögnek,
Lomha földi békák szanaszét görögnek.

(Arany János: Családi kör)

200

20.

Csendesen kérődzik, igen jámbor fajta...

(Arany János: Családi kör)

200

21.

Nem mese az, gyermek...

(Arany János: Családi kör)

200

22.

Művész hazája széles e világ.

(Arany János: A költő hazája)

200

23.

Szeressed hazádat... Oh, a honszerelem
Most lehet őszinte, igaz, önzéstelen.

(Arany János: Domokos napra)

200

24.

Akkor itten immár lenne vakáció,
Húzamosb ideig szép rekreáció.

(Arany János: Lévy Józsefhez)

200

25.

Nem vagyok erős hurcolni
E rámszakadt életet.

(Arany János: Visszatekintés)

200

26.

Nem azé a madár, aki elszalajtja,
S kinek a foga fáj, tartsa nyelvét rajta.

(Arany János: A hamis tanú)

200

27.

Pártolnám az irodalmat –
Minden új év kezdetén...

(Arany János: Arkádia-féle)

200

28.

Boldogasszony tornya tetejében
Félhold ragyog a kereszt helyében.

(Arany János: Török Bálint)

200

29.

Kíváncsiság bűnnek fele,
A rossznak már nézése ront.

(Arany János: A hegedű)

200

30.

Mint oroszlán, ví a székely,
Megszorítva, nem megtörve...

(Arany János: Szent László)

200

31.

De nyugszik immár csendes rög alatt,
Nem bántja többé az "Egy gondolat".

(Arany János: Emlények)

200

32.

Szó bennszakad, hang fennakad,
Lehellet megszegik.

(Arany János: A walesi bárdok)

200

33.

Oh! irgalom atyja, ne hagyj el!

(Arany János: Ágnes asszony)

200

34.

Jön az ebéd sorja, csörög tányér, kalán.

(Arany János: Juliska elbujdosása)

200

35.

Letésem a lantot. Nyugodjék.
Tőlem ne várjon senki dalt.

(Arany János: Letésem a lantot)

200

36.

Kis kacsóid összetéve szépen,
Imádkozzál édes gyermekem.

(Arany János: Fiamnak)

200

37.

Vára öblös termében
Jár alá s fel bajnok Pázmán.

(Arany János: Pázmán lovag)

200

38.

"Csillagom, hisz ottbenn alszik!
Ne menjünk be, mert fölébred."

(Arany János: Ágnes asszony)

200

39.

Imádott barátom, jó Petőfi Sándor
Szives üdvözlését ime küldi Jean d'Or.

(Arany János: Petőfi Sándorhoz)

200

40.

Hej, Béla, most, hej, Kadosa,-
Kemény tánc lesz ez a tusa!

(Arany János: Csaba trilógia)

200

41.

Öreg cseléd vagyok, nem mostani gyermek,
Nagyapja lehetnék a mai embernek.

(Arany János: Csaba királyfi)

200

42.

Hullatja levelét az idő vén fája,
Terítve hatalmas rétegben alája

(Arany János: Csaba királyfi)

200

43.

Tanácsot az ember bízva miképp leljen?

(Arany János: Csaba királyfi)

200

44.

Íme az esztendő tavaszi zöld színben
Újulva köszönt bé, csupa öröm minden.

(Arany János: Csaba királyfi)

200

45.

Száll a madár ágrul ágra
Száll az ének, szájrul szájra...

(Arany János: Rege a csodaszarvasról)

200

46.

Nosza rajta, gyors legények!
Érjük utól azt a gímet!

(Arany János: Rege a csodaszarvasról)

200

47.

Áll néma csend; légy szárnya bent,
Se künn nem hallatik.

(Arany János: A walesi bárdok)

200

48.

Ez volt hát az ember, ha kellett a gáton,
Nem terem ma párja hetedhét határban.

(Arany János: Toldi)

200

49.

Széles országútra messze - messze bámul,
Mintha más mezőkre vágyna e határrul.

(Arany János: Toldi)

200

50.

Kertre nyílik a ház egyik ajtócskája.

(Arany János: Toldi)

200

51.

Zörgetne is, nem is; bátorsága nincsen
Csak úgy tétovázik keze a kilincsen

(Arany János: Toldi)

200

52.

Sok bolyongás után kifáradva,
Letelepült Miklós az után egy padra.

(Arany János: Toldi)

200

53.

Dicső híre-neve fennmaradt örökre.

(Arany János: Toldi)

200

54.

Tele most hideg, de csendes tiszta tél lett.

(Arany János: Toldi estéje)

200

55.

Gyermeki játszásnak mi a dicsősége?
Rója fel, hogy annak sírás lesz a vége.

(Arany János: Toldi estéje)

200

56.

Hír nélkül hazulról minek távoznátok?
Sírva-ríva keres az édesanyátok.

(Arany János: Toldi estéje)

200

57.

Az iskolás fiúk pisszenni se mernek.

(Arany János: Toldi estéje)

200

58.

Hajt az idő gyorsan – rendes útján eljár.

(Arany János: Toldi estéje)

200

59.

S amint az óra, csengve, bongva,
Ki véknyan üt, ki vastagon

(Arany János: Híd-avatás)

200

60.

Ah, kínos élet: reggel, estve
Öltözni és vetkezni kell!

(Arany János: Híd-avatás)

200

61.

Nincs semmi nesz. Hallgatva várnak.
Jöttére a tudós tanárnak.

(Arany János: Hatvani)

200

62.

Azontúl - az Isten áldjon minden embert.

(Arany János: Toldi)

200

63.

”Elvész az én népem, elvész - kiálta -
Mivelhogy tudomány nélkül való.”

(Arany János: Széchenyi emlékezete)

200

64.

Fennmarad s nőttön nő tiszta fénye,
Amint időben, térben távozik...

(Arany János: Széchenyi emlékezete)

200

65.

Ő volt az, ki addig főzte
Pörge Dani bocskorát

(Arany János: Vörös Rébék)

200

66.

Bujdosónak kín az élte;
Reszket, ha levél zörög.

(Arany János: Vörös Rébék) Tetemre hívás)

200

67.

Mindenki gyanús nekem, aki él!

(Arany János: Tetemre hívás)

200

68.

Ha most feltámadna s eljöne közétek,
Minden dolgát szemfényvesztésnek hinnétek.

(Arany János: Toldi)

200

69.

Egy, csak egy legény van talpon a vidéken.

(Arany János: Toldi)

200

70.

Hej! ha én is, én is köztetek mehetnék,
Szép magyar vitézek, aranyos leventék!"

(Arany János: Toldi)

200

71.

"Hé, paraszt! melyik út megyen itt Budára?"

(Arany János: Toldi)

200

72.

Mint komor bikáé, olyan a járása,
Mint a barna éjfé, szeme pillantása.

(Arany János: Toldi)

200

73.

Túrte Miklós, túrte, ameddig túrhette,
Azzal álla bosszút, hogy csak fel sem vette.

(Arany János: Toldi)

200

74.

Tűz van-é vagy árvíz, vagy víják a várat?

(Arany János: Toldi)

200

75.

De minek beszélek, a szám majd hibázik -"
Nem biz az, kerek szám lett: kijárta százig.

(Arany János: Toldi)

200

76.

Leborult a nagy cseh: "Kegyelem! irgalom!"
"Eredj, kérd Istentől: útid megmutatom."

(Arany János: Toldi)

77.

200

Jobb ízű a falat, ha mindnyájan esznek!

(Arany János: Családi kör)

78.

200

Szavuk sem igen van azalatt, míg esznek,
Természete már ez magyar embereknek.

(Arany János: Családi kör)

79.

200

Senki sem állhatott ellent haragjának,
De ingét is odaadta barátjának.

(Arany János: Toldi)

80.

200

Dala víg: „Egyszer volt egy leány,
Ki csak úgy játszott a legénnyel,
Mint macska szokott az egérrel!”

(Arany János: Tetemre hívás)

200

81.

Pénzt vár a diák gyakorta,
De ha atyja jól lehordta:
Hogy reám néz, mily vadon!

(Arany János: Újévi köszöntés)

200

82.

Az emberélet útjának felén
Egy nagy zsibojgó vásárba jutottam,
Mivelhogy a jó utat nem lelém.

(Arany János: A kis pokol)

200

83.

Vadat és halat, s mi az ég alatt
Szem-szájnak kellemes,
Azt látok én.

(Arany János: A walesi bárdok)

200

84.

A kapus kinézett s a kaput betette;
Künn meg a nép minden kis jelre vigyázva,
Báméskodni kezd az ütött-kopott házra.

(Arany János: Toldi estéje)

200

85.

Asztalon leborult két izmos karjára:
(Meztelen karjában dagadtak az erek)
Úgy aludt el, úgy hált a hatamas gyerek.

(Arany János: Toldi)

200

86.

Félre, kishitűek, félre! nem veszett el -
Élni fog nyelvében, élni művészettel,
Még soká e nemzet!

(Arany János: Egressy Gáborhoz)

200

87.

De hadd lám először, hogy mi lesz a tálban?
Hoztok-e pecsenyét, avagy túrós rétest,
Mert az áldásokat mérem ahhoz képest.

(Arany János: Köszöntő vers Szász Károlynak)

200

88.

Élni fog a nemzet, amely összetart:
Kit önvétke meg nem hódit,
nem hódítja kard.

(Arany János: Egyesülés)

200

89.

Mert a barátság kis szövétneke
Halvány világgal ég a szerelem
Máglyája mellett: de mit bánom én!

(Arany János: Kedves barátom...)

200

90.

De nyomát bevési a lélekbe, mélyen,
Oda, honnan a vágy, a sejtelmek jönnek,
Mik diadalt ütnek a számvető észen
És megváltoztatják rendjét az időnek.

(Arany János: A rodostói temető)

200

91.

Máglyára! el! igen kemény

(Arany János: A walesi bárdok)

200

92.

Lóra, magyar, lóra! most ütött az óra,
 Nem is óra ütött: vészharangot vernek:
 Tűz van! ég a házad! a világ fellázadt:
 Most kell talpon állni a magyar embernek.

(Arany János: Lóra...!)

200

Öreg biró, a csillagát!
 Jól meggondolja kend magát:
 Mást is érnek egyszer utól,
 Mennyit lopott a falutól?

(Arany János: Én vagyok az anyám átka...)

200

Előtted a küzdés, előtted a pálya,
 Az erőtlen csügged, az erős megállja.
 És tudod: az erő micsoda? - Akarat,
 Mely előbb vagy utóbb, de borostyánt arat.

(Arany János: Domokos napra)

200

S én e kutya világra úgy
 Haragszom! mert megharapott.
 Legyen szives megküldeni
 Szerkesztő, kérem, a lapot.

(Arany János: Év kezdetén)

200

De mit gondolál, hogy nekem dedikáltad?
Szarva közt a tölgyét ugyan eltaláltad;
Jobb szívvvel ezután sem leszek erántad,
Baksist meg nem adok, hiába is vártad.

(Arany János: Lévy Józsefhez)

200

97.

Hiszen az útfélen itt-ott,
Egy kis virág nekem nyitott:
Azt leszedve,
Még volt szívem minden kedve.

(Arany János: Epilógus)

200

98.

Mindig felebb, mindig felebb,
A végtelenhez közelebb
Emeli őt ifjúi vágya,
"Hol a mindenséget belátja"

(Arany János: A sárkány)

200

99.

Nemes önbizalom, de ne az önhittség,
Rúgói lelkedet nagy célra feszítsék:
Legnagyobb cél pedig, itt, e földi létben,
Ember lenni mindig, minden körülményben.

(Arany János: Domokos napra)

200

100.

Bujkált a nap. Vén cigányt
 Majd megvette a hideg.
 "Bujkálj! bujkálj!" így kiált:
 "Majd sütnél még: de kinek...?"

(Arany János: Régi adoma)

200

Gyermek-szívvvel, öntudatlan
 Nyugszom meg e gondolatban:
 Hogy övéit el nem hagyja,
 Ki mindnyájunk édesatyja.

(Arany János: Itthon)

200

Részeg ember ez a világ:
Ötször, hatszor egy nyomba hág;
Kész ugorni hegyen völgyön
S felbukik a síma földön.

(Arany János: A világ)

200

103.

Eh! mi a kő jutott hozzám,
Hogy nem megy az irka-firka;
Hiába van toll kezemben,
Csak bámúlok, mint a birka.

(Arany János: Eh...)

200

104.

Hát bizony gyakorta megesik, nem újság
A gyerek-szobában az ily háborúság:
A fiú vagy lányka tisztjét megfeledi:
Papa megdorgálja s a mama megfeddi.

(Arany János: Juliska elbujdosása...)

105.

200

Mert a szíve,
Hiába parányi,
Nagyon tudott
A virágért fájni.

(Arany János: A méh románca)

106.

200

De bár az ifjú néha könyvet forgat,
 Nem hiányzik nála kész testi gyakorlat,
 Hogy karra se légyen gyöngébb, mint az atyja,
 Ellenben, ha lehet, fővel meghaladja.

(Arany János: Toldi estéje)

200

A tudás fájáról szép gyümölcsöt hoztak,
 Jót is elég bőven, s ráadásul rosszat;
 Mert, ha gyalu nélkül bunkósbot az elme:
 Gyakran kétélű tőr lesz az kiművelve.

(Arany János: Toldi estéje)

200

Sisakját, vas üngét szintén levetette
 Kalpagot és mentét hozatván helyette
 A szekrényből, ahol sok gúnyája állott
 Mely még mind azon jó - noha kissé pállott.

(Arany János: Toldi estéje)

200

A kalapom cylinder,
 Nem holmi csekélység:
 Ha fölteszem: magasság,
 Ha leveszem: mélység.

(Arany János: Cylinder)

200

S egyszerre, mint vihar zugása,
Dördül az ének harsogása,
Merész hangon, őszinte hitben:
"Erős várunk nekünk az Isten!"

(Arany János: Hatvani)

111.

200

Régen s nagyon szeretlek én,
Távolban is szerettelek,
Hej, beh sokat törém szegény
Fejem, míg lebűvöltelek!

(Arany János: Aranyaimhoz)

112.

200

De a hintó népe nem hallotta e szót:
 Szegény ember! és ez így talán jobb is volt,
 Másképp ki áll jót, hogy e gyámságos kezek
 Nyers-nyakasságodért meg nem fenyítenek!

(Arany János: A szegény jobbágy)

200

Unszolsz, hogy írjak holmi verseket:
 S mily szívesen fogadnék szót neked!
 De átkozott gebe az a Pegaz,
 Dehogy nyargal, dehogy! csak tipeg az.

(Arany János: Petőfihez)

200

Hanem a mi Péter-Pálunk
 Háza körül mást találunk:
 Zenebonát, örök patvart,
 Majd felfordítják az udvart;

(Arany János: A fülemüle)

200

De a tanár jó, a valódi,
 (Többé vele nem bir Asmódi)
 S mi a természet zára, nyitja?
 Isten-dicsőségül tanítja.

(Arany János: Hatvani)

200

Az asztalon pedig halommal
 Egy gólyalábu cirkalommal
 Sötét, kormos edények állnak:
 Eszközi bűvös mágyiának.

(Arany János: Hatvani)

200

Mellettök egy magasabb állvány,
 Fából csinált rezes nagy bálvány,
 Üvegtányérral, mint malomkő:
 S ha hozzáérsz, megüt a mennykő.

(Arany János: Hatvani)

200

Van - fájdalom! - kinek cégér hona.
 Hah! tőzsér, alkusz és galambkufár:
 Ki innen! e hely az Úr temploma:
 Rátok az ostor pattogása vár!...

(Arany János: Rendületlenül)

200

Eh, félre tőlem együgyű szerénység!
 Máshol megy az: itt minden a legénység;
 Szerény koldúsnak táskája üres;
 Ki mer, nyer, és talál az, ki keres.

(Arany János: Írjak? ne írjak?)

200

Ki nem szeretne pénzt sokat
 Öreg tallért, huszasokat?
 Ki mondaná, hogy már elég
 Ha úgy elébe öntenék?

(Arany János: A kincskeresők)

200

Oly, ha méltóbb s új kobozzal
 A megifjodott hazát
 Zönghetném még Homérosszal;
 Ne csak mindig panaszát!

(Arany János: Kozmopolita költészet)

200

Tele-szájjal énekeltek,
Szélesen és hosszant
Ez az apró sok csicsergés
Engemet csak bosszant.

(Arany János: Régi jó időkből)

123.

200

Két ifiu térdel, kezökben a lant,
A kopja tövén, mintha volna feszület.
Zsibongva hadával a völgyben alant
Ali győzelem-ünnepet űlet.

(Arany János: Szondi két apródja)

124.

200

Mondjad neki, Márton, im ezt felelem:
 Kegyelmet uradtól nem vár soha Szondi,
 Jézusa kezében kész a kegyelem:
 Egyenest oda fog folyamodni.

(Arany János: Szondi két apródja)

200

Hogy vítt ezerekkel! hogy vítt egyedül!
 Mint bástya, feszült meg romlott torony alján:
 Jó kardja előtt a had rendre ledűl,
 Kelevéze ragyog vala balján.

200

"Miért zúg a tömeg?
Kivánja eskümet?"
"A nép, uram király,
Csendes, mint a halál,
Csupán a menny dörög."

(Arany János: V. László)

127.

200

A felhő megszakad,
Nyílása tűz, patak;
Zúgó sebes özönt
A rézcsatorna önt
Budának tornyiról.

(Arany János: V. László)

128.

200

O nátha, nátha! Grippe!
Katarrhusz! Influenzsz!
Vagy bármi cifra névvel
S alakban megjelenysz (...)
Ugyan miért nem pihensz?

(Arany János: Elégiák)

200

129.

Hittel, reménnyel gazdagon
Indult nem földi útakon

(Arany János: Juliska sírkövére)

200

130.

Azt beszélük, rendjelt kaptam -
Nem vetettem, mért arattam?

(Arany János: A csillag-hulláskor)

200

131.

Árva madár, gólya madár,
Sohse nő ki tollad, ne várd,
Soha többé, fagyos télig;
Mert, ha épen
Nő is szépen:
Rossz emberek elmetélik!

(Arany János: A rab gólya)

200

132.

Nem mese az, gyermek...

(Arany János: Családi kör)

200

133.

S ahol jön,
 Ahol jön
 Egy fekete holló;
 Hunyadi
 Paizsán
 Ül ahhoz hasonló.

(Arany János: *Mátyás anyja*)

200

Sok pribék esett el egyetlenlen harcon,
 De az *egri lányból* sem lett *egri asszony*...

(Arany János: *Az egri leány*)

200

Tűnődik, féllábon állván,
El-elúnja egyik lábán,
Váltogatja, cserélgeti,
Abban áll a
Múlatsága,
Ha beléun, újrakezdi.

(Arany János: A rab gólya)

200

136.

Majd a földre hintik a zizegő szalmát...
S átveszi egy tücsök csendes birodalmát.

(Arany János: Családi kör)

200

137.

Olvas a nagyobbik nem ügyelve másra:
 E fiúból pap lesz, akárki meglássa!
 Legalább így szokta mondani az apjok,
 Noha a fiú nem imádságon kapkod:
 Jobban kedveli a verseket, nótákat,
 Effélet csinálni maga is próbálgat.

(Arany János: Családi kör)

200

Gyéren szól a vendég
 s rá nagyokat gondol...

(Arany János: Családi kör)

200

Beléesett egy vén medve
 Világfájdalomba;
 Dirmeget idebb, dörög odább,
 Hangja szép goromba:
 Hej! nem így volt, más világ volt
 Fiatal koromba!

(Arany János: Régi jó időből)

Szólt a fiú: "Kettő, vagy semmi!"

(Arany János: Hídvatás)

200

Ez a szoba, hol én most
 Tillaárom haj!
 Pusztítom a papirost
 Tillaárom haj!
 Se nem csapszék, se nem bolt,
 Csizmadia műhely volt.
 Tillaárom haj!

(Arany János: Írószobám)

200

Bandi gyerek sohasem járt iskolába,
 Tudománya beletörnék a nagy Á-ba

(Arany János: Bóka Bandi)

200

Nem tetszett ez Görgeinek, Kossuthnak,
Meg azoknak a kis honvéd fiuknak:
Élet-halál! Szuronyt szegezz! előre!
Rendre dőlt a granatéros előtte.
Kiseperők hazánkból a németet,
Ezt a háromszázestendős sz.....;
Megtanulánk hadakozni emberül,
Magyarország régi napja felderült.

(Arany János: Van-e olyan?)

200

Megvallom, fiu,
E szemrehányás, e feddő levél,
E szenvedélyes "meghaltál" kiáltás,
E lecke ízű dorgáló beszéd,
Ez a lelket leöntő nyakleves,
Ily megrohanva, ily váratlanul,
Hogy a léleknek annyi érkezése
Sincs, míg szemét törölje, vagy pedig
Nyálát lenyelje - meg kell vallanom,
Hogy ez nekem... fölötte jól esett.

(Arany János: Kedves barátom...)

200

Álmaim is voltak, voltak...
Óh, én ifju álmaim!
Rég eltűntek, szétfoszoltak,
Mint köd a szél szárnyain.
Az az ábránd - elenyészett;
Az a légvár - füstgomoly;
Az a remény, az az érzet,
Az a világ - nincs sehol! -

(Arany János: Visszatekintés)

200

Kívül, belül maradjon
Békében az ország;
A vásárra menőket
Sehol ki ne fosszák.
Béke legyen a háznál
És a szívredőben.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez uj esztendőben.

(Arany János: Alkalmi vers)

200

Zenebona, babona,
Huzavona vesszen!
Visszavonás, levonás
Minket ne eposszen.
Legyen egység, türelem,
Hit a jövődőben.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez uj esztendőben.

(Arany János: Alkalmi vers)

200

Előre lantok...! vagy, mi a guta:
Lant nem igen van... tollsíp és duda,
Előre tökszár, csimpolya, doromb,
Madárkelepce és repedt kolomp!
Fel hagymabördő, fűzfasíp, bürök,
Lyukas kulcs, mely süvít, kanásztülök,
Cirok-hegedű és hasadt fazék;
Hadd zengjen a föld és zengjen az ég!

(Arany János: Vojtina levelei öccséhez)

200

Mi a tűzhely rideg háznak,
Mi a fészek kis madárnak,
Mi a harmat szomju gyepre,
Mi a balzsam égő sebre;
Mi a lámpa sötét éjben,
Mi az árnyék forró délben,...
S mire nincs szó, nincsen képzet:
Az vagy nekem, oh költészet!

(Arany János: Vigasztaló)

200

Most is vallják, egyre dallják
Szerbhon ifjai, leányi,
Guzlicájok hangja mellett:
Ki volt Janko Szibinyáni.
De a magyar ajakon is
Neve, híre általános:
Mert hisz él még... él örökké
A dicső Hunyadi János

(Arany János: Szibinyáni Jank)

200

To love, to like, enyelgénk,
Amaz sok, ez kevés;
(Szótár segélye nélkül
Támadt az érzés;)

Egy szóba' most ezen per
Kiengesztelve lőn:
Zeng édesen: *remember!*
Át téren és időn.

(*Arany János: Wohl Janka emlékkönyvébe*)

200

Én láttam a bimbót, én láttam azt,
Midőn, érezve a nyájas tavaszt,
Kezdett kifejlenni:
Örült a lelkem és kéjjel telék,
És mint hiú kertész, sokat merék,
Sokat, reményleni.

De ennyit nem. Reményem balga volt,
Árnyékban sem mutatta a valót:
Milyen lesz a virág.

Arany János: Egykori tanítványom emlékkönyvébe

200